

- [Maariv Uutisia Israelista ja maailmasta](#) [Mielipiteet](#)

Trump muuttaa suuntaansa Iranin suhteen – ja Israel varoittaa: "Se on strateginen hunaja-ansa" | Tohtori Anat Hochberg Marom

Hochberg Marom

Kohtaamme monimutkaisen ja kohtalokkaan strategisen dilemman, jossa meidän on päätettävä: sopeudummeko uuteen ja huolestuttavaan todellisuuteen, joka pakottaa meidät asettamaan osittaisen ja rehellisen sopimuksen Iranin kanssa, vai valmistaudummeko itsenäiseen sotilaalliseen operaatioon, joka voisi johtaa alueelliseen eskalaatioon

[Tohtori Anat Hochberg-Marom](#)06:01

29/05/2026

Donald Trump uhkaa Irania | Kuva: Valkoinen talo

Yhdysvaltain presidentti Donald Trumpin **lausunnot** [Yhdysvaltojen ja Iranin välisestä syntyvästä sopimuksesta](#) ovat herättäneet kasvavaa vihaa Israelin johdossa. Mutta tyytymättömyyden lisäksi Jerusalemin selän takana muodostuviin ymmärryksiin todellinen draama on paljon syvempää ja järkyttävämpää: pelin sääntöjen muutos asettaa Israelin "strategiseen limboon", joka heikentää sen turvallisuusdoktriinin perustuksia. Israel on ristiriidassa tinkimättömän turvallisuusrealisminsa ja Trumpin liiketoiminnallisuuden – johtajan, joka suosii nopeaa kompromissia pitkän sotilaallisen voiton sijaan, puhumattakaan "absoluuttisesta voitosta".

Syntyvä sopimus, joka antaa ayatollahien hallinnolle tosiasiallisen legitimitetin kansainvälisten kauppareittien vaikuttajana, paljastaa syvät halkeamat Jerusalemin ja Washingtonin välillä. Valkoinen talo on käytännössä vetäytynyt yksiselitteisistä lausunnoistaan ydinhankkeen tuhoamisesta ja terrorin välillisten alistamisesta. Tämä vetäytyminen, jota Israelissa ja Persianlahden maissa pidetään merkittävänä antautumisena Teherania kohtaan, heijastuu koko alueelliseen turvallisuusarkkitehtuuriin ja muuttaa täysin alueellisen kannustinjärjestelmän. Tällaisessa todellisuudessa Persianlahden valtiot saattavat valita normalisoida suhteet itsenäisesti Teheraniin saavuttaakseen kahdenväliset hyökkäämättömyyssopimukset sen sijaan, että luottaisivat alueelliseen Iranin vastaiseen liittoumaan, jota johtaa Israel, samalla kun amerikkalainen pelotesateenvarjo on hiipumassa.

Järjestelmällisestä näkökulmasta kyse on väliaikaisesta ratkaisusta, ei syvällisestä strategiasta konfliktin ratkaisemiseksi. Washingtonin päätavoite on ostaa teollista hiljaisuutta ja estää kallis kulutusota. Tämä on jyrkkä ja brutaali siirtymä "maksimipaineen" politiikasta kompromissilinjaan, joka on kehystetty "vakauden sopimukseksi". Amerikkalaisesta näkökulmasta Lähi-itä on muuttunut keskeisestä strategisesta areenasta taakaksi, jota on hoidettava kylmästi, eikä akuutiksi ongelmaksi, joka täytyy ratkaista.

Tässä hengessä Washington pyrkii vähentämään sotilaallista kitkaa Persianlahdella, neutraloimaan Hormuzinsalmen "tikittävän pommin" ja ohjaamaan valtavia resursseja todelliseen areenaan: kiihtyvään vastakkainasetteluun Kiinan kanssa maailman johtavasta asemasta kaupan, teknologian, sirujen valmistuksen ja tekoälyn aloilla.

Hormuzin salmi | Kuva: Reuters

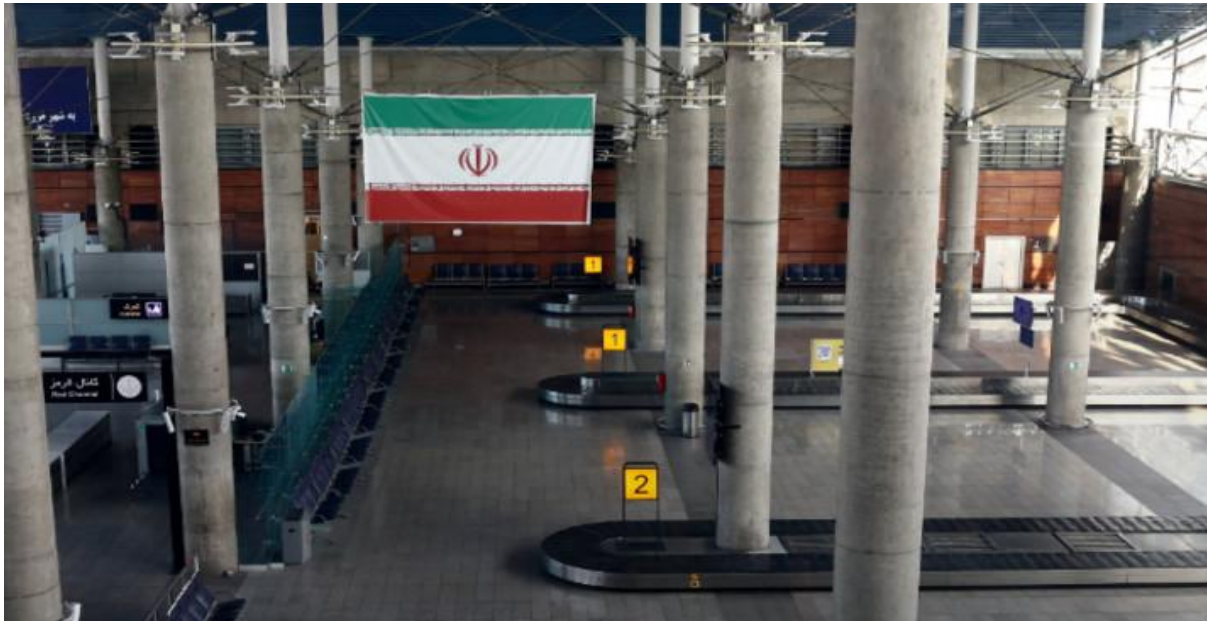
Tässä geopoliittisessa tilassa Trump etsii henkilökohtaista "voittokuvaa" energia- ja pääomamarkkinoiden nopean vakauttamisen muodossa – huolimatta raskaasta strategisesta "hinnasta", jonka Israel joutuu maksamaan. Vaikka hän näkee Iranin epävakauttavana alueellisena voimana, hän valitsee silti taloudellisen "riskienhallinnan" tien, ei "riskinratkaisun" ja sotilaallisen päättäväisyyden tien. Hänelle välitön ratkaisu ja vakaat markkinat ovat parempia kuin suora sotilaallinen yhteenotto tai Iranin ydinasekysymyksen, ohjusohjelman ja alueellisen terroriverkoston käsittely.

Hunajaloukku

Israelin näkökulmasta "suhteellinen vakauden" saavuttaminen on vaarallinen hunajaansa. Israel joutuu nielemään "katkeran pillerin" väliaikaisesta ja kuvitteellisesta rauhasta amerikkalaisella suojeluksella tai vaihtoehtoisesti joutumaan monimutkaiseen ja suoraan diplomaattiseen yhteenottoon Valkoisen talon kanssa. Kuitenkin syntyvän sopimuksen perustavin epäonnistuminen ei ole pelkästään poliittisissa kustannuksissa, vaan myös riskien suunnittelussa ja asemointissa: Täydellisen tiedon puuttuessa ja ilman tiukkoja valvonta- ja valvontamekanismeja Iranin "ydinimmunitteettialue" pysyy koskemattomana välittömällä aikavälillä.

Erilaisten raporttien mukaan Teheran on valmis tekemään vain taktisia myönnytyksiä rikastetun uraanin varastoissaan, mutta toisaalta se ei luovu todellisista ydinvoimavaroistaan: kertyneestä tieteellisestä tiedosta,

kehittyneistä sentrifugeista ja linnoitetuista maanalaisista kohteista. Näiden teknologisten kykyjen säilyttämisen lisäksi sopimuksen odotetaan merkittävästi vähentävän kansainvälisen paineen voimakkuutta ja tarjoavan Iranille merkittäviä pakotteiden helpotuksia öljynviennille. Tämä taloudellinen pelastuslanka tuo miljardeja dollareita, jotka nopeuttavat hallinnon toipumista ja käytetään suoraan ohjusjärjestelmien, kyberkykyjen päivittämiseen ja alueellisen proxy-verkon rahoittamiseen seuraavaa kierrosta varten.

Imam Khomeinin lentokenttä Teheranissa, Iran | Kuva: Kuvakaappaus Network X:stä

Tällainen kompromissi merkitsisi Israelin pelotekyvyn asteittaista mutta johdonmukaista heikkenemistä. Se luo vaarallisen mahdollisuusikkunan, jossa Iran voi kuntoutua, vahvistua ja jatkaa esteettä kohti ydinaseen purkautumista. Sen sijaan, että uhka rajoitettaisiin, sopimus antaa hänelle väliaikaisen ja harhaanjohtavan koskemattomuuden. Se syventää Israelin strategisen eristäytyneisyyden tunnetta samalla kun mahdollistaa Teheranin kuvantumisen maailman vahvimman talouden vastakkainasettelun suureksi "voittajaksi". Kaikki tämä vain pienen ja taktisen jarrupolkimen painalluksen vastineeksi diplomaattisen aselevon nimissä.

Tämän seurauksena Israel kohtaa monimutkaisen ja kohtalokkaan strategisen dilemman, jossa sen on päätettävä: sopeutuako siihen uuteen todellisuuteen, jota sille pakotetaan, vai valmistautuako itsenäiseen sotilaalliseen operaatioon, joka voisi johtaa laajaan alueelliseen eskalaatioon. Kasvava kuilu amerikkalaisen

riskienhallintastrategian ja Israelin selkeän päätöksen tarpeen välillä luo vaarallisen haavoittuvuuden tilan.

Iranin uhan uudelleenmäärittely "hallituksi riskiksi" ei poista itse uhkavektoria: lopun lykkääminen ei poista ongelmaa, vaan muuttaa sen laajuutta ja tekee ongelman ratkaisemisesta tulevaisuudessa paljon kalliimpaa, monimutkaisempaa ja vaarallisempaa. Lisäksi "vakauden sopimus" -kaavan muuttaminen alueelliseksi toimintamalliksi muuttaa täysin kannustimien laajuutta Lähi-idässä, mikä viestii alueen muille toimijoille, että terrorismin ja strategisen kiristyksen käyttö on tehokas työkalu, joka tuottaa konkreettisia poliittisia ja taloudellisia saavutuksia.

Iranilaiset ohjukset | Kuva: Reuters

Iranilainen hunajaansa ei ole pelkkä retorinen vertauskuva, vaan kylmä, laskelmoitu strateginen mekanismi, joka antaa Teheranille aikaa, rahaa ja poliittista legitimeettiä vahingoittamatta sen ydininfrastruktuuria. Pakotteiden lieventäminen nopeuttaa talouden elpymistä, mikä välittömästi tarkoittaa miliisien rahoitusta sekä ohjusten ja kyberkykyjen päivittämistä, kaikki "tulitauon" verukkeella. Israelin näkökulmasta tuloksena on hidas mutta tasainen pelotteen heikkeneminen ajan puitteissa, jolloin Teheran vahvistuu samalla kun kansainvälinen yhteisö vähentää painetta siihen.

Israelin **liikkumavaraa** kapenee

Israelin valinta on selvä mutta kivulias: hyväksyä tilapäinen hiljaisuus poliittisen eristäytymisen ja jatkuvan riskin hinnalla vai toimia – diplomaattisella, teknologisella ja sotilaallisella kentällä – pyrkiäkseen päätökseen, joka ajan myötä heikentää Iranin kykyä. Lisälykkäys lisää kampanjan kustannuksia tulevaisuudessa. Mikä tahansa sopimus ilman valvonta- ja täytäntöönpanomekanismeja pahentaa riskiä, että ansasta tulee pysyvä strateginen voitto Teheranille.

Lähi-idän käynnissä olevassa geopoliittisessa shakkipelissä vakavin virhe on sekoittaa lyhyen aikavälin taktinen kompromissi pitkäaikaiseen strategiseen sopimukseen, joka muovaa todellisuutta. Presidentti Trump, jonka taito kaupanhallinnassa ja "suunnitellun epävarmuuden" luomisessa on osa hänen poliittis-liiketoimintansa DNA:ta, kykenee kokoamaan pelilaudan uudelleen ja suunnittelemaan alueelliset olosuhteet Yhdysvaltojen etujen ja dynaamisten prioriteettien mukaisesti, vaikka se tarkoittaisi syvää alueellista ja Israelin mullistusta.

Washingtonilla on varaa hallita riskejä tuhansien kilometrien turvalliselta etäisyydeltä: Israel, joka asuu Iranin tulirenkään sydämessä, ei nauti tästä etuoikeudesta. Mitä enemmän Israelin liikkumavaraa kaventaan, sitä selvemmin ymmärretään, että uusi todellisuus vaatii nopeaa ja yksiselitteistä strategista pettymystä: vähemmän harhakuvitelmia ja paljon enemmän punaisia viivoja.

Israelilta vaaditaan nyt kylmää ja järkevää harkintaa, operatiivista rohkeutta ja tinkimätöntä johtajuutta – johtajuutta, joka osaa asettaa selkeät rajat ja osoittaa voimaa jopa suurimman ystävänsä edessä. Vain näin on mahdollista murtaa sen ympärille asetettu hunajaansa ja estää tilanne, jossa pakotettu alueellinen kompromissi muodostuu ratkaisevaksi käännekohtaksi – pisteeksi, joka vahingoittaa maan geostrategista asemaa, heikentää sen pelotevoimaa ja heikentää sen turvallisuusvakautta vuosiksi eteenpäin. Geopoliittisessa tilassa, jossa elämme, ne, jotka suostuvat pysymään passiivisina pelinappuloina shakkilaudalla, saattavat herätä ja huomata, että heidän kumppaninsa ovat jo julistaneet "kumppanin".